

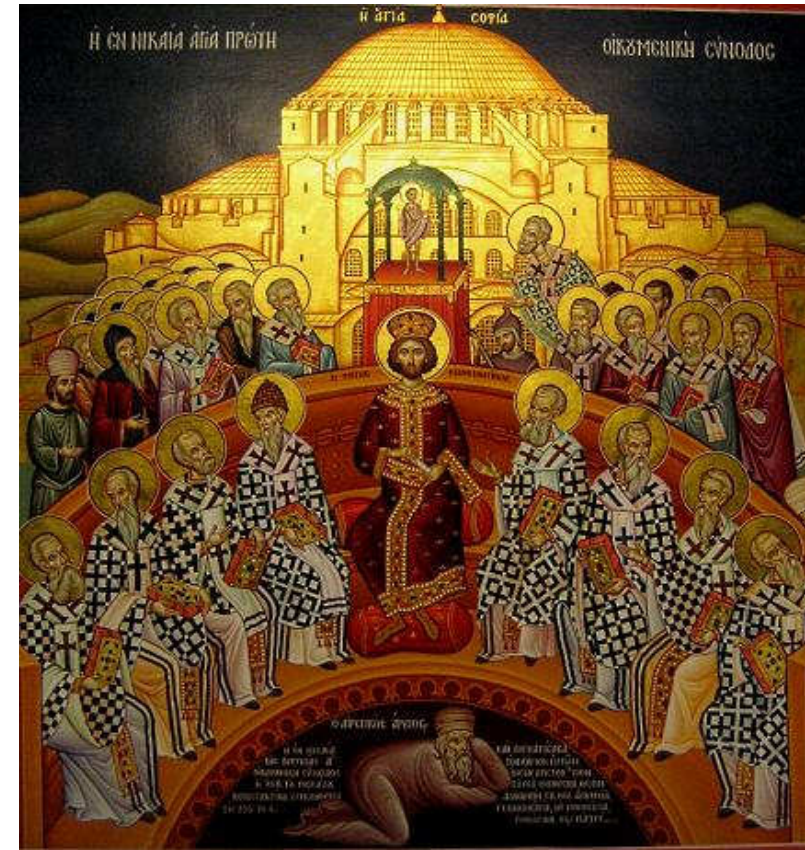
Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic

Evanghelia duminicii (Ioan XVII, 1-13)

1. Pe acestea le-a grăit Iisus; și, ridicând ochii la cer, a zis: "Părinte, a venit ceasul. Preamărește pe Fiul Tău, ca și Fiul să Te preamărească pe Tine,
2. așa cum I-ai dat stăpânire peste tot trupul, ca El să dea viață veșnică tuturor acelor pe care I-ai dat.
3. Iar viața veșnică aceasta este: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos, pe Care L-ai trimis.
4. Eu Te-am preamărit pe Tine pe pământ; lucrul pe care Mi l-ai dat să-l fac, l-am săvârșit.
5. Și acum, preamărește-Mă Tu, Părinte, la Tine Însuși, cu slava pe care am avut-o la Tine, mai înainte de a fi lumea.
6. Arătat-am numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat Mie din lume. Ai Tăi erau și Mie Mi i-ai dat și cuvântul Tău l-au păzit.
7. Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat, de la Tine sunt;
8. Căci cuvintele pe care Tu Mi le-ai dat Mie, Eu le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut că Tu M-ai trimis.
9. Eu pentru aceștia Mă rog; nu pentru lume Mă rog, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat, că ai Tăi sunt.
10. Și toate ale Mele sunt ale Tale, și ale Tale sunt ale Mele și M-am preamărit întru ei.
11. Și Eu nu mai sunt în lume, dar ei în lume sunt și Eu vin la Tine. Părinte Sfinte, întru numele Tău păzește-i pe cei pe care Mi i-ai dat, ca ei să fie una, așa cum suntem Noi.
12. Când eram cu ei în lume, Eu întru numele Tău îi păzeam pe cei ce pe care Mi i-ai dat; și i-am păzit și nici unul dintre ei n-a pierit, decât fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura.
13. Dar acum Eu vin la Tine și pe acestea le grăiesc în lume, pentru ca bucuria Mea s-o aibă deplină întru ei".

Program liturgic săptămânal:

*Vineri, 10 iunie, ora 18.00 - Slujba Agheasmei și Acatistul Sfântului Duh cu citirea tuturor pomelnicele care se poartă la biserica noastră.

Avem în vedere faptul că **Acatistul Sfântului Duh** este o rugăciune deosebit de folositoare acum, când mulți dintre elevii și studenții din parohia noastră se află în perioadă de evaluare și examene și, desigur deosebit de folositoare pentru toți cei tulburați sufletește și așteptați mângâiere și întărire sfântă în încercările cu care se luptă.

*Sâmbătă, 11 iunie, este zi de pomenire pentru morți: **Moșii de Vară**. Începând cu **ora 8.00**, se va oficia Slujba Utreniei, Sfânta Liturghie și se vor săvârși cuvenitele pomeniri pentru cei răposați (informații importante despre pomenirile pentru cei adormiți, despre slujba înmormântării puteți revedeți în Rubrica *Datoria față de cei răposați*, publicată pe parcursul numerelor 106 -113).

*Sâmbătă, 11 iunie, ora 18.00—Slujba Vecerniei. În după amiaza zilei de sâmbătă, invităm pe tinerii noștri pentru a participa la pregătirea teiului și la ornarea bisericii pentru întâmpinarea Slăvitului Praznic al Pogorării Sfântului Duh,

*Duminică, 23 mai, care este **Duminica Cincizecimii, a Pogorării Sfântului Duh, Duminica Mare**, sau **Duminica Rusaliilor**, se va oficia Slujba Utreniei și a Sf. Liturghii.

După Sfânta Liturghie, în Duminica Mare, la ora 12.00 se va oficia "**Slujba plecării genunchilor**", Vecernia cu rugăciuni deosebite, la sfârșitul căreia se împart ramuri de tei binecuvântat.

Manifestări deosebite în cinstea Eroilor, la biserica noastră

Pentru biserica și parohia noastră, Ziua de pomenire a Eroilor Neamului nostru românesc la Sărbătoarea Înălțării Domnului, a avut o încărcătură deosebită conferită și de prezența a patru clase de copii de la Școala "Carol I" coordonați de doamnele învățător Geta Bâzdăgă, Roxana Iarvoii, Marieta Sună și domnul profesor de religie Ioan Puiu.

Răspunzând invitației noastre, elevii au participat la rugăciune, depunând apoi, în mod simbolic flori la Monumentul Eroilor Neamului.

În încheiere, toți copiii au primit dulciuri și bucate creștini pentru slujba de

pomenire, conferind actului de cult o încărcătură deosebită și aducând în sufletele creștinilor o emoție aparte.

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași, tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602, redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

CURSURI GRATUITE pentru copii, elevi, studenți și tineri organizate de ASOCIAȚIA TOMA COZMA la parohia noastră

Adresăm tuturor copiilor, elevilor, studenților, tinerilor, precum și tuturor persoanelor interesate, indiferent de vârstă, invitația de a se înscrie la următoarele activități:

- CURS gratuit de LIMBA ENGLEZĂ, vinerea, ora 17.00
- CLUBUL DE ȘAH (cu participare la diferite concursuri cu premii), sâmbăta, ora 15.00

- **SÂMBĂTĂ, 18 IUNIE**, ora 13.00, va avea loc **PRESELECȚIA PENTRU CURSUL** gratuit de CANTO.

Participanții trebuie să intoneze două melodii, la alegere, fără acompaniament. Cursul de Canto se va încheia prin susținerea unui spectacol și multe alte surprize.

Condiții de înscriere și detalii:

- www.parohiatomacozma.ro
- tel. 0741 706 602 sau 0761 621 994
- e-mail/id messenger: redactor_sef@yahoo.com

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

*Delectează-te cu o carte nouă!
Citește și informează-te!*

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminică, între orele 11.00-12.00,
LA CĂSUȚA FILANTROPICĂ

Persoane de contact:

- *Alexandra Popa, tel. 0720 606 820, petite_sourire@yahoo.com
- *Irina Dănilă, tel. 0742 344 024, irina_danila93@yahoo.com

Viața creștină - mărturisire și rugăciune

Duminica de astăzi este dedicată Sfinților Părinți care s-au reunit în cadrul celui dintâi Sinod Ecumenic din anul 325.

Odată cu anul 64, după incendierea Romei de către chiar împăratul Nero, au fost declanșate persecuțiile împotriva creștinilor. Istoria Bisericii consemnează zece perioade în care creștinii au fost prigoniți și martirizați pentru simplul fapt că-și afirmau credința. În calendarul ortodox, cea mai mare parte a celor înscrși cu numele de „Sfânt Mucenic” au pătimit în perioada persecuțiilor. Mai ales pe vremea lui Dioclețian se ajunsese la o situație de neimaginat: distracția publică era asociată și cu uciderea de creștini. Acesta era spectacolul cel mai gustat: creștinii erau scoși în mijlocul arenelor și fie erau lăsați pradă fiarelor înfometate spre a fi sfâșiati, fie erau măcelăriți de ostași, care astfel își dovedeau măiestria militară, fie erau decapitați sau chinuți în modurile cele mai crude pentru ca astfel să fie des-curajați și îngroziiți cei care s-ar gândi a se face creștini.

Persecuțiile au încetat abia în anul 313, când împăratul Constantin cel Mare dă prima lege prin care interzice prin lege persecutarea pentru motive religioase. Se pune astfel capăt unei perioade de grea încercare pentru Biserică, fiind mereu în conflict cu autoritatea imperială pentru faptul că mărturisește pe Hristos ca autoritate supremă în lumea aceasta. S-ar fi părut că pentru creștinism se deschide un orizont luminos de afirmare. Dar pentru Biserică lui Hristos nu doar persecuțiile din exterior reprezentau o amenințare...

Anii care au urmat Edictului de la Milano din 313 au scos în evidență și o altă realitate în viața Bisericii: pericolul dinăuntru, sau altfel spus, cât este de greu să îi aduni și să îi menții pe oameni împreună în unitate de credință, în unitate de simțire și în unitate de rugăciune. Fiecare crede cum dorește el. Trecută prin filtrul subiectivismului uman, credința este de multe ori privită ca un apendice al libertății noastre. Chiar și între creștini băntuiau fel și fel de credințe greșite, care au fost numite cu termenul de *erezii*, iar cei care promovau aceste învățături greșite erau numiți *eretici*, iar căpeteniile *ereziarhi*.

În jurul anului 320, din Alexandria Egiptului, s-a născut o erezie care avea să creeze mari probleme Bisericii: un oarecare Arie, pornind de la implementarea principiilor filosofice în doctrina creștină, fundamentate însă pe un orgoliu fără măsură și un spirit pătimaș a ajuns la concluzia că de fapt Hristos nu trebuie privit ca Fiul al lui Dumnezeu în chip real, ci doar în mod figurativ, metaforic, tot așa cum toți suntem fii ai lui Dumnezeu. În mod greșit considera că Omul Iisus Hristos, persoană istorică, supusă tuturor încercărilor și suferințelor omenești, pătimind pe Cruce, nu nu poate fi afirmat ca fiind Dumnezeu Cel Atotputernic. „Îi recunoaștem meritele, Îi cinștim învățătura, Îi respectăm jertfa, Îi mărturisim ca fiind cel mai important mediator către Dumnezeu, dar El nu poate fi Dumnezeu” - spunea acest Arie, inițind astfel o învățătură eronată care va băntui

secole de-a rândul conștiința creștinilor, rădăcină a protestantismului de mai târziu.

Mulți preoți și ierarhi ai Bisericii din acea vreme au căzut pradă acestei erezii, astfel încât Biserica era foarte dezbinată. Luminatul Împărat Constantin a observat un lucru, care a rămas valabil peste veacuri și pe care mulți conducători l-au privit cu atenție. El a făcut acest raționament: oare voi putea eu să am unitate în Imperiul meu, atâta timp cât în Biserica Creștină există dezbinare?! Ar putea să existe coeziune socială, atunci când credințe false creează polemici care niciodată nu mai găsesc sfârșit?! Deși încă nu devenise creștin, totuși a înțeles că trebuie să facă tot ce îi stă în putere pentru a exista unitate de credință în Biserică spre liniștea imperiului. Și astfel, în anul 325, convoacă cel dintâi Sinod Ecumenic, adică „a-toată-lumea”, al creștinilor de pretutindeni. La acest sinod, au venit într-adevăr episcopi de peste tot: și din Orient, și din Occident. Cel mai înverșunat apărător al credinței corecte era un episcop Osie (Osius) de Cordoba, din Spania.

Alături de Arie erau și mulți episcopi căzuți în rătăcire. Cel dintâi Sinod Ecumenic a analizat cu multă luare-aminte toate mărturiile Scripturii și ale Sfintei Tradiții, toate elementele credinței și au ajuns la convingerea că Iisus Hristos este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu. Nu poate credința creștină să pună la îndoială dumnezeirea Fiului lui Dumnezeu Întrupat, să nu vadă în Hristos pe Mântuitorul, pe Însuși Dumnezeu.

Toate aceste hotărâri au fost stabilite în formule dogmatice, dar mai cu seamă au fost introduse sub forma imnelor, a cântărilor în cult. Nu întâmplător, toți Sfinții Părinți autori de canoane și de rânduieli bisericești, sunt și alcătuitori de imne liturgice sau de rugăciuni. Iată de ce, pentru creștinul de astăzi, însuși actul de cult include în mod necesar mărturisirea credinței. Fiecare slujbă și rugăciune este o extensie, emanație a dogmelor creștine. De aceea, încă din vremile străvechi, între rugăciuni este inclus și Simbolul Credinței, ale cărui prime șapte articole au fost alcătuite la primul Sinod Ecumenic. Crezul, orânduit a se rosti și în cadrul rugăciunilor personale, dar și al rugăciunilor colective, Laudele, Sfintele Taine se rostește de creștini chiar și înainte de împărtășire, la Sfânta Liturghie.

Primul Sinod Ecumenic a elaborat și 20 de Canoane privind viața Bisericii, precum modul cum se calculează data Paștilor, căsătoria preoților de parohie, primirea ereticilor la Ortodoxie și, aspect semnificativ, canonul al 20-lea cerea ca să nu se facă îngenuncheri duminica la rugăciune, fiind Ziua Domnului.

Nouă, astăzi, nu trebuie să ne dovedească cineva că Iisus Hristos este Dumnezeu. Ne-am născut și am crescut cu cântarea și cu rugăciunea care ne-au sădit în suflet acest adevăr. De aceea, atunci când participi la o rugăciune sau manifestare de cult, te întărești în credință. Harul lui Dumnezeu pe care-l primești se răsădește pe mărturisirea de credință pe care în mod constant o faci atunci când te rogi.

Pr. Mihai Mărgineanu

2011 - Anul omagial al Sfântului Botez și al Sfintei Cununii

Din Catehezele Baptismale ale Sfântului Ioan Gură de Aur

Cele ce se petrec în cadrul Tainei Botezului au nevoie de credință și de ochii sufletului, ca să nu luați aminte doar la cele văzute, ci, pornind de la acestea, să vă închipuiți cele nevăzute. Ochii credinței realizează aceasta. Căci după cum ochii trupului pot să vadă doar cele ce cad sub simțuri, așa și cei ai credinței doar pe cele contrare [celor sensibile]. Fiindcă ei nu văd nimic din cele sensibile, ci privesc cele ce nu se văd ca și cum ar sta în fața ochilor. Acest fapt este credința: a lua aminte la cele văzute. Căci zice: „credința este ființa celor nădăjduite, dovedirea celor ce nu se văd” (Evrei 11, 1).

Ce înseamnă ceea ce spun? Și pentru ce spun să nu iei aminte la cele ce se văd, ci să ai ochi duhovnicești? Ca atunci când vezi scaldătoarea apelor și mâna arhierelui atingând capul tău, să nu socotești că aceea este doar simplă apă, nici că singură mâna arhierelui este pusă pe capul tău. Fiindcă nu om este cel ce lucrează cele ce se săvârșesc, ci harul Duhului este cel ce sfințește firea apelor și se atinge împreună cu mâna arhierelui de capul tău. Nu bine am zis că avem nevoie de ochii credinței spre încredințarea celor ce nu se văd, ca nu cumva să ne oprim doar la cele sensibile?

Botezul este și mormânt și înviere. Căci „se îngroapă omul vechi dimpreună cu păcatul și învie cel nou, înnoit după chipul Celui Ce l-a zidit” (Coloseni 3,

10). Ne dezbrăcăm și ne îmbrăcăm. Dezbrăcăm vechea haină, cea întinată de mulțimea păcatelor, îmbrăcăm pe cea nouă, curățită de orice pată. Ce spun?! Îl îmbrăcăm pe Însuși Hristos! Căci zice: „câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat” (Galateni 3, 37).

Iar ceea ce este minunat și de necrezut, este că aici orice inegalitate și diferență în demnități se destramă. Căci și dacă ar avea vreunul funcție socială sau strălucitoare bogăție ori de ar fi dintr-un neam vestit, ori ar avea multă slavă în viața aceasta, aici este egal cu cerșetorul și cu cel zdrențaros, adesea și cu cel orb ori șchiop, și nu se poticnește de acest fapt.

Căci știe că în cele duhovnicești toate acestea dispar și nu se caută decât buna dispoziție a sufletului.

După cum în problemele vieții când cineva vrea să-i încredințeze altcuiva lucrurile proprii este necesar să se facă contracte între cel ce încredințează și cel căruia îi sunt încredințate, la fel și acum când urmează să vi se încredințeze din partea Stăpânului tuturor lucruri nu muritoare, stricăcioase și pieritoare, ci duhovnicești și cerești. Pentru aceasta se și vorbește de credință, fiindcă nu este nimic văzut, ci toate se pot privi cu ochii Duhului. Sunt necesare contracte nu cu cerneală și hârtie, ci întru Dumnezeu [scrise] cu Duhul. Căci cuvintele pe care le roștiți aici sunt scrise în cer și legămintele pe care le faceți cu gura rămân neșterse în fața Stăpânului.

Sf. Ioan Gură de Aur, *Cateheze baptismale*, Apologeticum, 2006, pp. 15-17